

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 232/08-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. D., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé prejednanie záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24 Sp 28/2006 z 29. marca 2007 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžo 86/2007 z 26. februára 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti A., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. júna 2008 doručená sťažnosť spoločnosti A., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé prejednanie záležitosti podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

rozsudkami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Sp 28/2006 z 29. marca 2007 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Sžo 86/2007 z 26. februára 2008.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že *„dňa 26. 4. 2004... s... správcom konkurznej podstaty... uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom, ktorej boli tam uvedené nehnuteľnosti patriace do konkurznej podstaty. Ešte pred uzatvorením tejto zmluvy Krajský súd... svojím opatrením, č. k. 51-24K177/97-1615 zo dňa 24. 3. 2004 dal súhlas na predaj nehnuteľností... Návrh na vklad bol podaný dňa 6. 5. 2004. Po roku a pol nečinnosti správy katastra vydal Krajský súd... 2. 12. 2005 opatrenie č. k. 51-24K 177/97-3908, ktorým zrušil predchádzajúce opatrenie... Následne Správa katastra B. rozhodla o našom návrhu na vklad tak, že tento náš návrh zamietla. Toto svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že na povolenie vkladu nebola splnená zákonná podmienka a to konkrétne podmienka stanovená v §-fe 47 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého ak zákon ustanovuje, že k zmluve je potrebné rozhodnutie príslušného orgánu, je zmluva účinná týmto rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím príslušného orgánu, ktoré je potrebné k nadobudnutiu účinnosti zmluvy je podľa názoru správy katastra aj opatrenie konkurzného súdu, ktorým v zmysle §-u 27 ods. 3 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní dáva súhlas s predajom vecí patriacich do konkurznej podstaty mimo dražby.“*

Na odvolanie sťažovateľky krajský súd rozsudkom sp. zn. 24Sp/28/2006 z 29. marca potvrdil rozhodnutie Správy katastra B. svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že *„... že je nutné... prihliadnuť na skutočnosť, že v čase rozhodovania správneho orgánu bol súhlas Krajského súdu v Banskej Bystrici s prevodom nehnuteľností už zrušený. ...“*. Následne najvyšší súd napadnutým rozsudkom (na odvolanie sťažovateľky) potvrdil rozsudok krajského súdu.

Podľa názoru sťažovateľky *„najvyšší súd... porušil moje ústavné právo na súdnu ochranu najmä tým, že sa vôbec nezaoberal otázkou protizákonnosti opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 2. 12. 2005, č. k. 51-24K 177/97-3908, ktorým zrušil svoje predchádzajúce opatrenie č. k. 51-24K177/97-1615 zo dňa 24. 3. 2004... Ak... Krajský súd...“*

raz opatrením... zo dňa 24. 3. 2004 rozhodol, že dáva súhlas k predaju predmetných pozemkov patriacich do konkurznej podstaty..., nemôže... následne... toto... opatrenie zrušiť, nakoľko vydaniu opatrenia... bráni prekážka veci právoplatne rozsúdenej... Najvyšší súd... porušil naše ústavné právo na súdnu ochranu následne aj tým, že na prejednávajúcu vec nesprávne aplikoval hmotné právo a to ustanovenia § 31 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z. z. v spojení s § 36b ods. 1 písm. c) vyhl. č. 79/1996 Z. z. ...“.

Sťažovateľka tiež namietala „*nie... správny názor odvolacieho súdu*“ pri interpretácii ustanovenia § 27 ods. 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní a ustanovení „*§ 31 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z. z. a... § 36b ods. 1 písm. c) vyhl. č. 79/1966 Z. z.*“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Ústavný súd SR vyslovuje, že rozsudkom Najvyššieho súdu SR, č. k. 1 Sžo 86/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 24Sp/28/2006, došlo k porušeniu Ústavy Slovenskej republiky v čl. 46 ods. 1, ako aj článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 2. 2008, pod č. k. 1 Sžo 86/2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 29. 3. 2007, pod č. k. 24Sp/28/2006, zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.“

Sťažovateľka si súčasne uplatnila „trovy práv. zastupovania pre prípad úspechu, ktoré žiadam uhradiť na účet môjho práv. zástupcu...“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti sťažovateľky je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkami krajského súdu sp. zn. 24 SpO 28/2006 z 29. marca 2007 a najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžo 86/2007 z 26. februára 2008.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

1. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka predmetnou sťažnosťou inter cetera napadla rozsudok krajského súdu sp. zn. 24 Sp 28/2006 z 29. marca 2007. Vzhľadom na princíp subsidiarity, ktorý vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, ústavný súd nemá právomoc preskúmať napadnutý postup krajského súdu, keďže proti nemu bol prípustný riadny opravný prostriedok, ktorý sťažovateľka využila, a o odvolaní proti nemu rozhodol najvyšší súd ako súd odvolací rozsudkom sp. zn. 1 Sžo 86/2007 z 26. februára 2008. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžo 86/2007 z 26. februára 2008, možno zo sťažnosti vyvodit', že sťažovateľka vidí porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spôsobe, akým sa najvyšší súd vysporiadal s vykonanými dôkazmi v rámci ich hodnotenia a následného vyvedenia zodpovedajúcich skutkových a právnych záverov v jeho meritórnom konečnom rozhodnutí.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Obdobne čl. 6 ods. 1 dohovoru zahŕňa „právo na súd“, to znamená právo začať konanie na súde v „občianskoprávných veciach“ ako jeden z jeho aspektov. K nemu pristupujú záruky ustanovené čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu, zloženie súdu a vedenie procesu. Kvalita procesu zahrnutá v práve na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru je zabezpečená zárukami procesného a inštitucionálneho charakteru (III. ÚS 136/03).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pri uplatňovaní tejto právomoci

ústavný súd nie je v zásade oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach základných slobodách. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o namietaných porušeníach ústavou alebo príslušnou medzinárodnou zmluvou garantovaných práv a slobôd je daná v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecným súdom nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve (I. ÚS 225/03).

Pokiaľ ide o sťažovateľkou namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným rozsudkom najvyššieho súdu, ústavný súd predovšetkým konštatuje, že v danej veci nebola vylúčená právomoc všeobecných súdov.

V právomoci ústavného súdu zostalo následne iba posúdenie, či účinky výkonu právomoci najvyššieho súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o odvolaní sťažovateľky rozsudkom sp. zn. 1 Sžo 86/2007 z 26. februára 2008 sú zlučiteľné s označeným článkom a ústavy a dohovoru.

Po oboznámení sa s obsahom rozsudku najvyššieho súdu (ako aj s obsahom prvostupňového rozsudku, z ktorého rozsudok odvolacieho súdu vychádza a naň nadväzuje) ústavný súd dospel k záveru, že najvyšší súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, čo vyplýva aj z týchto častí odôvodnenia napadnutého rozsudku:

„... krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu odporcu, ktorým zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva... sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v preskúmanom rozhodnutí. ... Krajský súd poukázal na to, že je síce pravdou, že pri uzatváraní predmetnej kúpnej zmluvy bol daný súhlas súdu k prevodu nehnuteľností tvoriacich predmet zmluvy, avšak v čase rozhodovania správneho orgánu... tento súhlas bol

zrušený. Konštatoval, že pri rozhodovaní o povolení vkladu do katastra nehnuteľností bol pre odporcu rozhodujúci stav v čase rozhodovania, a preto, odporca správne postupoval, keď v zmysle § 31 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností... skúmal platnosť zmluvy, či po jej uzatvorení do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré bránia vkladu do katastra. ... Súčasne poukázal na to, že vecné právo na základe zmluvy vzniká alebo zaniká dňom vkladu do katastra... Nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že opatrenie krajského súdu č. k. 51-24K 177/97-1615, ktoré bolo právoplatné, nemohlo byť zrušené opatrením súdu č. k. 51-24K 177/97-3908 pre prekážku *res iudicata*, pretože nejde o rozhodnutia vo veci samej, ale ide o procesné rozhodnutia, s ktorými sa nespájajú následky, ako keď je rozhodnuté vo veci samej. ...

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal navrhovateľ, žiadajúc... namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnemu právnemu názoru. Nesúhlasil s právnym názorom Správy katastra B. a ani s názorom súdu prvého stupňa. ... Poukázal na to, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy o prevode nehnuteľností došlo k riadnemu prejavu vôle zmluvných strán a zároveň konkurzný súd vydal opatrenie zo dňa 24. 3. 2004, ktorým dal súhlas na predaj nehnuteľností a týmto postupom bola uzavretá platná zmluva, ktorá nadobudla záväzkovo-právne účinky. ... Konštatoval, že existujúca platnosť právneho úkonu je vlastnosťou k určitému momentu u právneho úkonu daná a potom táto platnosť nemôže byť dotknutá inou skutočnosťou následne vzniknutou, ktorá by mohla pôvodne existujúcu platnosť zmeniť na stav neplatnosti. ... Uviedol, že vydanie nového opatrenia nemohlo mať vplyv na platnosť zmluvy a záväzkovo právne účinky, pretože tieto boli završené a ukončené vznikom platnosti zmluvy, a preto raz platná zmluva sa novým opatrením nemohla stať neplatnou. Spochybnil aj zákonnosť nového opatrenia...

Najvyšší súd... dospel k názoru, že v danej veci odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona správa katastra preskúma platnosť zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené. Pri rozhodovaní o povolení vkladu prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Ak sú podmienky na vklad

splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne. Ak sú podmienky na vklad splnené len v časti návrhu a ak je to účelné, správa katastra môže rozhodnúť len o časti návrhu. ...

Podľa § 3 ods. 1, 2, 3, 4 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Správne orgány sú povinné svedomité a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 27 ods. 1, 3 zákona o konkurze a vyrovnaní, v znení platnom do 31. 12. 2004, podstatu možno speňažiť predajom na dražbe (§ 27a) alebo predajom mimo dražby. Predaj mimo dražby uskutoční správca so súhlasom súdu a za podmienok určených schôdzou konkurzných veriteľov. Majetok možno predať mimo dražby aj za sumu nižšiu, ako je určená hodnota, alebo za cenu zistenú podľa cenových predpisov. Rovnako tak možno

previesť úpadcove ťažko vymáhateľné pohľadávky. Na účely tohto zákona sa za ťažko vymáhateľné pohľadávky považujú tie, ktoré napriek výzve neboli uhradené v lehote jedného roka po lehote splatnosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v predmetnej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver a preto jeho rozhodnutie je skutkovo a právne správne, z ktorých dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ preskúmané rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 potvrdil.

Medzi účastníkmi konania ostalo sporné, či na platnosť kúpnej zmluvy uzavretej medzi zmluvným stranami dňa 26. 4. 2004 môže mať vplyv opatrenie konkurzného súdu zo dňa 2. 12. 2005, ktorým zrušil opatrenie zo dňa 24. 3. 2004, ktorým dal súhlas k predaju nehnuteľností predmetnou kúpnu zmluvou.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Správa katastra B. preskúmaným rozhodnutím č. V1633/2004 zo dňa 10. 7. 2006 podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona návrh na povolenie vkladu zamietla. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správa katastra zistila, že v danej veci nie je splnená podmienka pre povolenie vkladu, keďže súhlas súdu k prevodu vlastníctva udelený podľa § 27 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 177/97-1615 z 24. 3. 2004 bol zrušený opatrením toho istého súdu č. k. 51-24K 177/97-3908 z 2. 12. 2005. Podľa názoru správneho orgánu vzhľadom na to, že nebola splnená zákonná podmienka pre povolenie vkladu, nemohol rozhodnúť inak než návrh na vklad zamietnuť. Konštatoval, že správa katastra nemá právomoc posudzovať obsah verejnej listiny a ani správnosť postupu súdu v konkurznom konaní. Chýbajúci súhlas považoval za takú skutočnosť, na ktorú sa pri rozhodovaní o vklade do katastra musí prihliadať.

Predpokladom rozhodnutia správy katastra o návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona je preskúmanie platnosti zmluvy, a to najmä oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou, či je úkon urobený v predpísanej forme, či sú prejavy vôle hodnoverné, či sú dostatočne určité a zrozumiteľné a či zmluvná voľnosť, prípadne právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené a súčasne pri rozhodovaní o povolení vkladu správa katastra prihliada aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Zákonodarca v uvedenej právnej norme správe katastra ustanovil oprávnenie preskúmať platnosť zmluvy z hľadiska splnenia jej náležitostí v zmysle § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona v spojení s § 36b vyhlášky č. 79/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva katastrálny zákon.

Povinnosťou správy katastra v konaní o návrhu na povolenie vkladu je skúmať platnosť zmluvy a v rámci toho teda aj posudzovať oprávnenie prevodcov nakladať s nehnuteľnosťou a v rámci toho skúmať, či k právnemu úkonu účastníka, ktorý je obmedzený pri disponovaní s nehnuteľnosťou, prípadne k zmluve ako celku bol udelený potrebný súhlas (§ 36b ods. 2 písm. f/ uvedenej vyhlášky) a súčasne prihliadať aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, teda, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové, alebo právne zmeny, ktoré bránia vkladu do katastra (§ 36b ods. 1 písm. c/ uvedenej vyhlášky).

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že predmetom prevodu kúpnu zmluvou zo dňa 26. 4. 2004 boli nehnuteľnosti patriace do konkurznej podstaty úpadcu P. š. p. B. v likvidácii a preto platnosť tejto kúpnej zmluvy bola podmienená súhlasom konkurzného súdu podľa § 27 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní. Správny bol preto postup správy katastra, keď skúmala neplatnosť zmluvy posudzovaním oprávnenia prevodcu a to osobitného správcu konkurznej podstaty úpadcu nakladať s nehnuteľnosťami a v rámci toho skúmala, či k právnemu úkonu prevodcu, ktorý bol obmedzený pri disponovaní s nimi, prípadne k zmluve ako celku bol udelený potrebný súhlas. Vzhľadom k tomu, že správa katastra mala preukázané, že konkurzný súd nedal súhlas k prevodu nehnuteľností predmetnou kúpnu zmluvou, správa katastra správne rozhodla, pokiaľ návrh na povolenie vkladu zamietla. Správa katastra nebola oprávnená posudzovať obsah verejnej listiny a to opatrenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 177/97-3908 z 2. 12. 2005 a vyvodit' z neho záver o jeho nezákonnosti s poukazom na predchádzajúce opatrenie toho istého súdu č. k. 51-24K 177/97-1615 z 24. 3. 2004. Opatrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 177/97-3908 z 2. 12. 2005 bolo pre správu katastra záväzné a súčasne preukazovalo skutočnosť, ktorá nastala po podaní návrhu na vklad zmluvnými stranami avšak pred rozhodnutím o vklade, na ktorú bola povinná z úradnej povinnosti prihliadať, pretože preukazovala zákonnú podmienku pre rozhodnutie o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra podľa § 31 ods. 1, 2, 3 katastrálneho zákona v spojení s § 36b ods. 1, 2

vyhl. č. 79/1996 Z. z. a v spojení s § 27 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní.

Na námietku navrhovateľa, že vydanie nového opatrenia z 2. 12. 2005 nemohlo mať vplyv na platnosť zmluvy a jej záväzkovo právne účinky, pretože tieto boli završené a ukončené vznikom platnosti zmluvy na základe predchádzajúceho súhlasu konkurzného súdu opatrením z 24. 3. 2004, a preto raz platná zmluva sa novým opatrením nemohla stať neplatnou, ako aj na jeho námietku, ktorou spochybnil zákonnosť nového opatrenia, odvolací súd nemohol prihliadnuť, pretože zákonodarca v ust § 27 ods. 3 zákona o konkurze a vyrovnaní spájal účinky platného prevodu nehnuteľností mimo dražby súhlasom konkurzného súdu, ktorý súhlas v čase rozhodovania správy katastra o návrhu na vklad do katastra, nebol súdom daný a správa katastra nemala právomoc posudzovať zákonnosť obsahu opatrenia súdu, ktorým bolo zrušené predchádzajúce jeho opatrenie o daní súhlasu. Opatrenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 177/97-3908 z 2. 12. 2005 je takou skutkovou a právnou skutočnosťou, ktorá preukazuje zmenu, brániacu vkladu do katastra, na ktorú skutočnosť správa katastra bola pri rozhodovaní podľa § 31 ods. 2 katastrálneho zákona v spojení s § 36 b ods. 1 písm. c) vyhl. č. 79/1996 Z. z. prihliadnuť.

Proces prevodu nehnuteľností je završený až vkladom do katastra, ktorý má konštitutívne účinky. Z ustanovenia § 27 ods. 1, 3 zákona o konkurze a vyrovnaní vyplýva, že predaj mimo dražby uskutoční správca so súhlasom súdu, z ktorých dôvodov účinky predaja nehnuteľností patriacich do konkurznej podstaty úpadcu mohli nastať až na základe rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu, a preto povinnosťou správy katastra bolo pred rozhodnutím o vklade skúmať, či súd k predaju týchto nehnuteľností súhlas dal. Pretože súhlas s prevodom bol odňatý rozhodnutím súdu, na ktorú skutočnosť bol žalovaný správny orgán povinný prihliadnuť, nemohol byť tento proces završený a žalovaný správny orgán postupoval správne, ak návrh na vklad inak v čase uzatvorenia platnej zmluvy nepovolil. Odňatie súhlasu predstavuje takú skutkovú a právnou okolnosť, ktorá bráni vkladu do katastra. Predmetná zmluva v čase uzatvorenia spĺňala zákonné podmienky platnosti, avšak pre správu katastra bol rozhodujúci skutkový a právny stav v čase rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra. Správa katastra z uvedených dôvodov z úradnej povinnosti musela prihliadnuť na skutočnosť, že súd svojim rozhodnutím zo dňa 2. 12. 2005 odňal súhlas k prevodu predmetných nehnuteľností, napriek tomu, že rozhodnutím zo dňa 24. 3. 2004 v čase uzatvorenia zmluvy tento súhlas k prevodu dal,

keďže išlo o takú skutkovú a právne zmenu, ktorá bránila vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

Odvolací súd nemohol prihliadnuť ani na námietku navrhovateľa, že rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný pre nedostatok relevantných dôvodov, pretože súd prvého stupňa náležite preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu a postup, ktorý mu predchádzal a v odôvodnení rozsudku riadne uviedol úvahy, na základe ktorých dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu je v súlade so zákonom. Napriek tomu, že súd prvého stupňa pri posudzovaní zákonnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu sa riadil čiastočne inými právnymi úvahami ako odvolací súd, takýto postup nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej prvostupňovým súdom.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutie odporcu potvrdil z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie odporcu je vecne a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade s katastrálnym zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 246c O. s. p. v spojení s § 219 potvrdil.“

Predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu obsahuje podľa názoru ústavného súdu dostatok skutkových a právnych záverov, pričom ústavný súd nezistil, že by jeho výklad a závery boli svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplývajú z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Skutočnosť, že sťažovateľka sa s názorom najvyššieho súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne

nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

Ústavný súd sa z obsahu napadnutého rozsudku presvedčil, že najvyšší súd sa námietkami sťažovateľky zaoberal v rozsahu, ktorý postačuje na konštatovanie, že sťažovateľka v tomto konaní dostala odpoveď na všetky podstatné okolnosti prípadu. V tejto súvislosti už ústavný súd uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého odvolacieho rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Pretože namietané rozhodnutie najvyššieho súdu nevykazuje znaky svojvôle a je dostatočne odôvodnené na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ústavný súd nie je oprávnený ani povinný tieto postupy a hodnotenia nahrádzať (podobne aj I. ÚS 21/98, III. ÚS 209/04) a v tejto situácii nemá dôvod zasiahnuť do právneho názoru najvyššieho súdu.

Ústavný súd v tejto súvislosti ešte pripomína, že nie je a ani nemôže byť ďalšou opravnou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva.

Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že niet žiadnej spojitosti medzi odôvodnením rozhodnutia najvyššieho súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. IV. ÚS 112/05).

Pretože ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde dospel k záveru, že účinky výkonu právomoci najvyššieho súdu v danom

prípade sú zlučiteľné so sťažovateľkou označenými právami, sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2008